

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

منهج فقهی محقق حلّی

(٦٧٦ ق)

نگارش

محمد حسن ربّانی

فهرست عناوین

۷	زندگینامه
۱۲	منهج محقق حلّی در تأليف كتاب‌های فقهی
۲۷	منهج محقق حلّی در نقل اقوال
۳۹	منهج محقق حلّی در بيان اجتهاد
۵۰	محقق حلّی پایه‌گذار مكتب وثوق سندی
۵۸	منهج محقق حلّی در فقه مقارن
۶۰	مراasil محقق حلّی
۶۲	منتقدان مكتب طوسی ، پیش قراولان مكتب محقق حلّی
۷۴	تأثیر ابن ادریس بر محقق و علامه
۷۶	تهمت‌های واہی به ابن ادریس
۸۳	بینش کلّی ابن ادریس
۹۰	اصول مذهب نزد ابن ادریس
۹۸	ویژگی‌های منهج فقهی ابن ادریس
۹۸	۱. آراء و نظریات جدید
۱۰۰	۲. توجه ابن ادریس به آراء سید مرتضی

تطبیقی کردن علم اصول در فقه.....	۱۰۵
۳. علامه شوستری و نقد آراء ابن ادریس	۱۰۷
پیش قراولان مکتب محقق حلی.....	۱۱۴
قدیمین.....	۱۱۴
فرایند اجتهاد عمانی.....	۱۱۷
۴. سدیدالدین محمود بن علی بن الحسن الحمصی الرازی	۱۴۰
پیروان محقق حلی	۱۵۰
۱. فخرالدین حلی	۱۵۱
۲. مولی احمد اردبیلی	۱۵۴
۳ و ۴. مرحوم شیخ حسن عاملی و سید محمد موسوی عاملی	۱۵۸
۵. شیخ محمد عاملی	۱۵۹
۶ و ۷. ملا محسن فیض کاشانی و مولی محمد باقر سبزواری	۱۶۰
۸. محمد بن اسماعیل خواجوئی	۱۶۲
۹. مرحوم آیت الله خوئی	۱۶۵
کتابنامه	۱۷۹

زندگینامه

ابوالقاسم جعفر بن حسن بن یحییٰ بن سعید حلّی هذلی به سال ۶۳۸ ق در حلّه به دنیا آمد.

مرحوم ابو علی محمد بن اسماعیل حائری (۱۲۱۶ق) در منتهی المقال فی احوال الرجال فرموده است: علامه حلّی شاگرد وی و خواهر زاده وی در اجازه کبیره برای بنی زهره فرموده است: کان أَفْضَلُ أَهْلِ زَمَانٍ فِي الْفَقْهِ. علامه حلّی در اجازه نامه خود نوشته که محقق افضل اهل زمان خود در فقه است. این عبارت علامه حلّی است که درباره استاد خود آورده است.

آنگاه مرحوم حائری می‌گوید، بعضی می‌گویند: محقق حلّی از پلهای افتاد و فوت کرد. جنازه وی را به نجف منتقل کردند. ولی این سخن را هیچ کس نگفته است بلکه وی را در حلّه دفن کرده و مقبره‌ای دارد. خادمان گوناگون نیز در آنجا خدمت می‌کنند^(۱).

به هر حال درباره محقق حلّی مطالب فوق العاده‌ای گفته‌اند. پدرش نیز از عالمان و بزرگان فقها بود اگرچه درباره پدرش گزارش مفصلی نرسیده ولی

(۱) منتهی المقال ۲: ۲۳۹ - ۲۴۰.

اجمالاً از نامه‌ای که محقق حلّی در دوره کودکی و صباوت، و همان آغازین سالهای طلبگی برای پدرش نوشته و در آن ابیاتی برای پدر سروده است، ولی عکس العمل پدر در جواب وی که او را از شعر و شعر سرائی برحذر داشته و احادیثی را از رسول خدا ﷺ نقل می‌کند دانسته می‌شود که پدر محقق حلّی نیز از عالمان برجسته و دانشمندان حلّه بوده است.

به هر حال قرن هفتم و هشتم حلّه یکی از مراکز مهم فقه شیعه بوده و دانش فقه در سایر مراکز علمی اگر بود، چندان رشد و نمودی نداشت.

در قرن هفتم با حمله مغول، بغداد از رونق علمی ساقط شد و علماء و بزرگان شیعه به حلّه هجرت کردند. شخصیت‌های بزرگ و خانواده‌های بزرگ علمی همچون خاندان ابن طاووس: سید علی بن طاووس (۶۴۶ق) و سید احمد بن طاووس حلّی (۶۷۳ق)، در شهر حلّه، سکونت داشتند. این دو بزرگوار در کتاب‌های اصحاب ما از تراجم، فقه و رجال به سید بن طاووس معروف هستند، ولی هرگاه در کتاب‌های رجالی و فقهی، گفته می‌شود: سید بن طاووس، مراد احمد بن طاووس حلّی است، و هرگاه در کتاب‌های حدیثی گفته می‌شود: سید بن طاووس، مراد علی بن طاووس می‌باشد مگر قرینه‌ای وجود داشته باشد مثل آنچه که شیخ انصاری در کتاب مکاسب، بحث تنظیم آورده است^(۱).

مخفی نماند که وجه نامگذاری «آل طاووس» به این عنوان از آنجاست که جد آنها بسیار زیبا و خوش سیما بوده است؛ لذا مردم؛ وی را ملقب به طاووس کردند.

(۱) المکاسب ۱: ۲۲۳.